

متن پرسش

سلام و عرض ادب: دکتر رضا داوری اردکانی: فلاسفه بهتر است در متن سیاست و عمل سیاسی دخالت نکنند. فیلسوف وقتی به طور مستقیم در عمل سیاست دخالت می‌کند، جایگاه خود را گم می‌کند. اما همین فیلسوف در انتخابات، بیانیه‌ی سیاسی می‌نگارد و با ادبیات ایدئولوژیک، حتی میان گزینه‌اش و بقای ایران، تلازم می‌سازد. پی نوشت: راستی از جناب داوری اردکانی که بود و نبود ایران را به انتخاب پزشک‌یان گره زده بود چه خبر؟ درباره افزایش بی سابقه نرخ ارز، تنگ‌تر شدن سفره مردم و وخیم‌تر شدن وضعیت معیشتی جامعه ایران نظری ندارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال ما در نسبت اهل تفکر، نگاه ایدئولوژیک نخواهیم داشت و فلسفه به ما یاد داده است که با اهل فکر بر اساس فکر و اندیشه آن‌ها مواجه شویم. از آن جهت بنده همواره به رفقا عرض کرده‌ام ما نمی‌توانیم آقای دکتر داوری را به عنوان یک متفکر نادیده بگیریم و این به معنای ردّ یا قبول شخص نیست، بلکه با تفکر هر متفکری می‌توان فکر کرد. مثلاً در رابطه با توجه و حضور در تاریخ جدید، خوب است به این سخن دکتر رضا داوری اردکانی فکر کنیم که می‌فرمایند: «عبور از مشکلات موقوف به آشنایی فی‌الجمله با امکان‌های تاریخ و زمان است. ممکن است قومی زمان و تاریخ خود را، زمان و تاریخ فرهنگ گذشته‌اش بداند و به توسعه به عنوان روگرفت نظم تجدید، رغبت و تعلق نداشته باشد و بیشتر به بازسازی و تجدید عهد گذشته بیندیشد، حتی در این صورت، باید توجه کرد که تجدید عهد گذشته اگر ممکن باشد، موقوف و موقوف به درک تاریخ جدید و نفوذ در آن است» (بلای بی‌تاریخی، جهان بی‌آینده، ص ۱۸۹).

موفق باشید